

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4225/2019
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Златимир Стевановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ... и умешача на страни тужене ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ..., ради измештања сезонске службености пролаза, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 538/2019 од 21.02.2019. године, на седници одржаној 10.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 538/2019 од 21.02.2019. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужене, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 538/2019 од 21.02.2019. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужене.

О б р а з л о ж е њ е

Основни суд у Лесковцу, пресудом П 1337/16 од 07.11.2018. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је сезонску службеност пролаза преко тужиоцеве кп. бр. ... КО ..., као послужног добра, ради доласка до парцеле тужене кп.бр. ... КО ..., као повласног добра, изместио на начин, што уместо досадашње трасе сезонске службености пролаза која се преко кп.бр. ... КО ... пружала правцем запад – исток преко крајњег јужног дела кп.бр. ... КО ..., у ширини од 1,5 метара и дужини од 56,61 метра, са скретањем те трасе на крајњем источном делу кп. бр. ... КО ..., ка северу до кп.бр. ... КО ..., у ширини од три метра, убудуће конституише – установљава траса сезонске службености пролаза ради доласка до парцеле тужене кп.бр. ... КО ..., као повласног добра, преко тужиоцеве кп. бр. ... КО ..., као послужног добра, правцем запад – исток преко крајњег југоисточног дела кп.бр. ... КО ..., у ширини од 0,60 метара и дужини од 14 метара са скретањем те трасе на крајњем источном делу кп.бр. ... КО ..., у ширини од три метра ка северу до кп.бр. ... КО ..., те туженој наложио да ради доласка до своје кп.бр. ... КО ..., користи напред описану измештену трасу службености пролаза која се пружа правцем запад – исток преко крајњег југоисточног дела кп.бр. ... КО ..., у ширини од 0,60 метара и дужини од 14 метара, са скретањем те трасе на крајњем

источном делу кп.бр. ... КО ..., у ширини од три метра према северу до кп.бр. ... КО ..., а туженој забранио да убудуће користи трасу сезонске службености пролаза у досадашњим мерама и границама, те се део парцеле тужиоца кп.бр. ... КО ..., који је био део досадашње трасе службености пролаза, а после установљења нове трасе службености пролаза налази изван мера и граница новоуспостављене трасе службености пролаза, ослобађа терета сезонске службености пролаза, све у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења и кажњавања због непоштовања судске одлуке (став први изреке). Одлучио је да свака странка сноси своје трошкове поступка (став други изреке).

Апелациони суд у Нишу, пресудом Гж 538/2019 од 21.02.2019. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 1337/16 од 07.11.2018. године, у ставу првом изреке (став први изреке). Укинуо је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Лесковцу П 1337/16 од 07.11.2018. године и у том делу предмет вратио истом суду на поновно одлучивање (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужене, тужена је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 2. овог ЗПП, оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

Из образложења побијане другостепене пресуде између осталог произлази, да је на основу утврђеног чињеничног стања првостепени суд закључио да је основан тужбени захтев тужиоца да се измести постојећа сезонска службеност пролаза и установи нова, сходно одредби члана 50. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, будући да је нова траса службености пролаза целисходнија и мање оптерећујућа за послужно добро тужиоца, а тиме се коришћење повласног добра од стране тужене не отежава у знатној мери, тим пре што послужно добро тужичева кп. бр. ... представља кућни плац – двориште тужиоца. Стара траса је ишла послужним добром у дужини од 56,6 метара, ширином од 1,5 метара, са скретањем те трасе на крајњем источном делу послужног добра, у ширини од три метра, док нова траса задире у послужно добро тужиоца у дужини од 14 метара и ширини од 0,60 метара са скретањем те трасе на крајњем источном делу, у ширини од три метра.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су Законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и

одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије тужене из одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба је поднета 18.03.2011. године. У тужби и у уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 10.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужене није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић